

52 קילו

אלי שטרן // צילומים: אלי שטרן

במשך עשר שנים בילתה עדי רותם בחוג קיק-בוקסינג בהרצליה עד שהבינה שמכאן היא לא יכולה להתקדם יותר ■ היא ארזה תיק, מכרה את דירתה, טסה להולנד, וחמש שנים אחר כך זכתה באליפות העולם ■ לאלי שטרן, שפגש אותה בכיכר "דאם" באמסטרדם, היא מספרת איזה מכות קיבלה בדרך ■ למה היא עדיין נאלצת לנקות בתים ■ ואילו הצעות מגוונות היא מקבלת מגברים בפייסבוק

קילו ביבי

מה דקות מכיכר "דאם" באמסטרדם, אולי האזור הכי מתורר בהולנד, נמצא מכון "ווס", משהו כמו אולם התעמלות בחטיבת ביניים בינונית. מנהל אותו אחר, איוון היפוליט, לשעבר אלוף אמרנות לחימה בשיטת "קיי 1" ואגדה של ממש במונחי הקיק-בוקסינג.

לפני חמש שנים נחתה באולם הזה צעירה מהרצליה, עדי רותם שמה, אז בת 25, ששמה לה למטרה להיות הכי טובה שאפשר בתחום הזה. היא הצליחה. עובדה, היא היום אלופת העולם בקיק-בוקסינג במשקל עד 52 ק"ג.

קבענו להיפגש בכיכר "דאם". היא כבר הייתה שם כשהגעתי. בלונדינית מתולתלת, לא גבוהה ועם כתיפיים לא רחבות מדי. שום דבר שייצביע על כך שהיא ספורטאית-על ואלופה באמנות לחימה, אבל שלא תהיה טעות - כל מי שמתעניין בספורט הזה באירופה בכלל ובהולנד בפרט מרקלם את השם שלה מתוך שינה, זאת בעקבות יצחונותיה לפני חודש באליפות העולם שנערכה באוסטריה.

"בכיתי כמו ילדה קטנה", משחזרת עדי את רגע הזכייה באליפות. "רבע שעה רק בכיתי. יש לי צמרמור רות אפילו כשאני מדברת על זה עכשיו. אלופת עולם זה חתיכת טייטל. כולם קפצו עליי מרוב שמחה, ואני רק בוכה כמו ילדה קטנה מהתרגשות. ידעתי שהגשתי את החלום שלי".

זילזול בי

"גדלתי בהרצליה ובתור ילדה רשמו אותי כמעט לכל חוג אפשרי", מספרת רותם. "הייתי בחוג גלגלי ליות, התעמלות קרקע, ובסופו של דבר התגלגלתי אפילו לבלט. בחדר הסמוך לחוג הבלט התקיים חוג של 'דניס הישרדות', ואמרת לאמא שלי שזה מה שאני רוצה לעשות".

נשמע כמו בילי אליוט, רק הפוך. "נכון, זה היה כשהייתי בת חמש, אבל התעקשתי שירשמו אותי. למרות שאמא שלי חשבה שזה ג'וק שי עבור לי ולא התלהבה מזה. בסופו של דבר הייתי בחוג הזה מגיל שש עד 16".

הייתי טובה של טוב בויז? "הייתי ילדה קצת משוגעת. אומרים עליי שאני עד עכשיו קצת משוגעת, אבל זה בגלל שאני לא מיינסטרים. אני עושה מה שאני רוצה, אז יוצא שאני משוגעת. אבל לנורמלים יש את השריטות הכי גרויות, אלה הכי מפחידים אותי".

למה בעצם עזבת את הארץ? "כי רציתי להתקדם הלאה, להגיע רחוק. לא עניין אותי להישאר רק בישראל. האמת היא שהכל הגיע לי בקלות בארץ. זה היה קל מדי. לקחתי אליפות במשקל פתוח. מגיעות לשם כל ה'בחורילות', ככה שגם לא היו הרבה מתחרות וגם הייתי טובה מאוד, מסתבר היום יש

לא מעט בחורות וגם גברים שיכולים להגיד לך שהם חטפו ממני סטירות עם הרגליים. זה שלי, אני התומה על זה. אלה דברים שלא שוכחים".

בארץ אי אפשר להצליח במקצוע שלך? "כשאמרת בארץ שאני רוצה להיות אלופת עולם, זילזלו בי. צחקו עליי. אף אחד לא האמין בי באמת. לא דיברתי יותר מדי, אבל עד שדיברתי, אמרתי שאני רוצה להיות אלופת עולם. בהולנד יש יותר צניעות, אנשים פחות מדברים על עצמם. אולי השירות בצבא בונה לאנשים ביטחון עורף ושחצנות, זה משהו שטבוע באופי הישראלי. נורא קל לזלזל".

בצבא הרריכה רותם קרב מגע ("זה תרם לי המון, וגם אני תרמתי להם לא מעט. לא חשבת על השת"מטות"), אבל לא עמדה בקריטריון "ספורטאית מצטיינת" מכיוון שהענף בו עסקה או - הישרדות - לא מוכר על ידי צה"ל כספורט.

לאחר הצבא המריאה רותם למורת, שם התאמנה באיגרוף תאילנדי ואחר כך עברה ללוס אנג'לס. "יש משהו מאוד ממכר במה שאני עושה", היא אומרת. "אני אוהבת לתת מכות. יש בזה ריגוש גדול. המחמאה הכי גדולה שקיבלתי הייתה שאני נתנת מכות כמו בן. זו מחמאה רצינית. אם יש משהו שאני באמת אוהבת לעשות, זה לתת מכות".

קיק-בוקס נחשב בקרב אמנויות הלחימה לאמנות הגנדיבה. בענף הזה גנבו טכניקות מכל אמנויות הלחימה האפשריות והכניסו אותן לזירה אחת. יש כאן מעט מאוד חוקים, אבל זה בעצם מה שהופך את העסק למרתק.

עשר המכות

בהולנד רותם חיה כמקצוענית, אבל בכל זאת לא מצליחה להתפרנס רק מהקיק-בוקס. מכון "ווס" נראה בדיוק כמו שמתואר ג'ים טיפוס סרטי האיגרוף האמי ריקאים. כניסה מרחוב צדדי, גרם מדרגות צר ומישור, אוויר מלא בריח חריף של 'בנגאי' (משחה לשחרור שרירי ריח כואבים, לבני המזל שלא מכירים - א.ש), דלתות עץ, רצפת פרקט ישנה, פוסטרים ותמונות של קרבות שונים וחדר כושר עם משקולות ברזל חלודות. גם עובדי המכון נראים כאילו נלקחו מסרט. מאמן ממוגר מקבל את פנינו בקריאת "אוס", ובחורים הולנדים וסוריאמים מפחדים נוטפי ויעה מסתובבים יחפים על המזרן.

בחלקו השני של המכון נמצאת זירה, ולצידה מתחם אימונים עם שקי איגרוף התלויים מהתקרה. קרן שמש שנכנסת מאחד החלונות השבורים היא האור היחיד במקום. "הרבה אנשים אמרו לי שכיף לי להתאמן כל היום במקום לעבוד, אבל זה ממש לא ככה", אומרת רותם. "אדם רגיל לא היה סוחר חמש דקות באימונים שאני עושה. ברור שיש אימונים שאני אוהבת יותר, אבל בשורה התחתונה, העסק הזה ממש לא

עדי רותם. "אני בלונדינית חייכנית ולא נראית כמו מתאגרפת. אני האנטייזה לצורה בה הספורט הזה נתפס אצל אנשים"

"שברתי את עצם החזה, את האף, קרעתי את עור התוף ונקרעו לי שרירים שונים. חזרתי הביתה כמה פעמים עם פנסים בעין, אבל זה חלק מהעניין. אני מקבלת את המכות האלה באהבה"

